Ч. 30. Пятниця 22 (9) лютого 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Новий спір австро-угорский. — Німецкий парлямент. — Справи македоньскі. — Под і в Росиї.

По скандалах, які лучили ся в Угорщині в послідних часах, виринула тепер нова справа, а то спір Угорщини з Австриєю о митову тарифу. Як кажуть в політичних кругах, справу ту видвигнено тепер саме тому, аби відвернути загальну увагу від справи викликаної послом Лєнделем. Початок тому новому спорови дала промова п. Міністра без теки дра Прадого в Ліберци, котрий ставав там оногди перед своїми виборцями. Др. Праде, обговорюючи відношенє Австриї до Угорщини, заявив, що Австрия в теперішній хвили находить ся в користнійшім положеню супротив Угорщини, бо має цілком вільну руку. Торговельні договори обовязують Австрию тілько до задержаня цілої спільности на вні аж до кінця 1917 року, однако не обовязують Австриї подавати ті користи, які випливають з т. зв. відношеня взаїмности. Тою заміткою почув ся діткнений угорский кабінет, але замість відповісти в відповідний і справедливий спосіб, він поставив справу відразу на вістрю меча, загрозивши, що справу угорскої митової тарифи піддасть зараз під наради сойму до конституцийного полагодженя. На промову австрийского міністра без теки, якого інформациї суть завсігди менше вичерпуючі і заяви для кабінету не обовязуючі, відповідною була би така сама, а хоч би і далеко острійша промова перед виборцями угорского міністра навіть з текою, — однак в тім случаю сам угорский президент міністрів др. Векерле, по нараді з міністрами Кошутом і Даранїм та секретарем державним Штеренїм скликав засїданє цілого кабінету і предложив єму справу. На тій нараді стверджено передовсім повну згоду поглядів в кабінеті а відтак уложено відповідь на телеґрафічну ноту австрийского правительства, яке запитало, скілько правди єсть на поголосці, що угорске правительство задумує нарушити спільно уложений порядок пересправ в справі угоди, відступаючи від приречень, які др. Векерле дав бар. Бекови. Угорска відповідь вийшла дуже некористно. Сказано там — о скілько доносять будапештеньскі дневники — що др. Векерле прирік шефови австрийского кабінету відкладати закон про окрему угорску тарифу, „доки буде можливо“. Тепер та можливість скінчила ся, бо досить переглянути давно вже оголошену проґраму праць угорского сойму, щоби пересьвідчити ся, що на дневний порядок входить кілька важних законів, опертих на основі митової окремішности. Економічна окремішність єсть головною точкою в проґрамі соймової більшости і сойм на те зійшов ся, щоби ухвалити єї яко основу своїх слідуючих праць. З ходу пересправ і робіт фахових комісий в справі митовій видко, що ріжниці в поглядах угорскої а австрийскої комісиї суть так великі, що не можна надіяти ся порозуміня. Пересправи можуть вести ся дуже довго без ніякого успіху. Коаліцийне правительство не приймає на свій рахунок такого застою, бо оно ніколи не крило ся з тим, що змагає до економічної окремішности і абсолютно не може вязати ся в своїй діяльности станом робіт угодових комісий. Вкінци з заяв міністра Прадого в Ліберци виходить, що австрийске правительство зовсїм инакший має погляд на теперішний стан переговорів, як угорске правительство. З тих всіх причин угорске правительство дійстно порішило внести до сойму проєкт закона про окрему митову тарифу і запросило економічну комісию сойму, щоби вже в четвер підняла ту справу. — Який оборот возьме тепер справа митової спільности, яка, як відомо, мала тревати до 1917 р. — поки що не знати. Певним єсте, що референти угодових комісий вже не з'їдуть ся більше на спільні наради, а пересправи будуть вести самі міністри межи собою і в той спосіб може

Поворот на родину.

(З француского — Едварда Рода).

(Конець).

Але може всї ті тужно вижидані річи приходили за пізно? Радість з повороту на родину не змогла ту зломану стать там в старім фотели, в котрім єї брат розпрацав ся зі сьвітом, піднести і випрямити. Навіть дотик старих улюблених предметів довкола неї не був в силі обудити в ній памяти в повній сьвіжости. І чи могла Катерина, котра все таки лишалась у неї лише задля гроший, винагородити любов, яка окружала всї наші женщини? В тій хвили спізнала она, що до родинного житя належить більше, ніж она гадала; повна любови участь печаливого мужа, котрий би цїле житє переносив спільно з нею всї труди, любов ніжно вихованих дітий, котрих усьміх приносить сьвітло і тепло в родиннім житю.

І тепер — на саму гадку о голоснім принятю тих мнимих приятельок, які по тільколітнім забутю несподівано до неї вертали, взяв єї жаль за тим, що була покинула і задля того, що доси творило єї житє. Чи не ліпше була би зробила, колиб була лишила ся там, аби жити в заслуженім спокою вірної слуги? Тут она дома, але всьо видає ся їй таке чуже, таке зимне. Від пів години, яку провела дома, сиділа в сальоні як гість, що жде, аби єго приймати.

Поволи розібрала ся з футра і хусток і обережно поклала їх на поруче софи. Тепер приступила до вікна і приложила утомлене чоло до студеної шиби. Улиця була пуста, лише якийсь старушок ішов повільним ходом.

— То пастор Монат — сказала Катерина, що тихо увійшла, аби сказати своїй пани, що всьо приготовлене, щоби могла очистити ся по подорожи.

При звуці того напів забутого імени старе миле лице єї цілком поблідло; як колись так і тепер вся кров уступила до серця: той сивобородий старець в поважнім чорнім сурдуті був колись предметом єї молодечої любови. Як инакше виглядав він колись в легкій зеленій шапочці! — І оґірчене обманеної молодечої любови заволоділо нею.

Але не довго позволено їй віддати ся таким споминам. Ледве трохи відсьвіжила ся і перебрала ся, коли вже роздав ся голос давнка і „дами“ прийшли всї нараз. Они всї держали ся цілий час разом зі страху, аби котра з них не прийшла за вчасно. І розпочали ся сипати нудні їх похвали на ново; фальшивий голос пані Гірто пишав побіч пронизуючого крику пані бурмістрової, між тим звучала гармоніка вічно солодкої пані Лєкамус, а слова панни Генрієтти „так, ласкава пані“, „ні, ласкава пані“ повтаряли ся що хвиля до такту.

Катерина приладила для своєї нової пані улюблені страви свого померлого пана: пструга в виннім сосї, телячі котлети і пантарки. Незвичайно нещаслива була, що ласкава панна так мало їла. Она глядїла на полумиски мутними очима, брала мало, краяла мясо на дрібнички кусничкі і вкінци лишала єго. Зате їли за неї єї гості, але при тім не укрив ся перед їх очима ні найменший рух руки утомленої подорожию товаришки і они кождої хвилї відзивали ся:

— О, та Катерина!
— Які славні соси уміє она робити!
— Як она буде тебе пильнувати!
— Яке то щастє мати таку служницю!

Відтак пані Лєнель почала зручно говорити про Росию, а дальше про поводженє панни Досієр, що виїхала в такім молодім віці, аби учити „князів“. Так, їй дані були всї средства! Нашій Наталії! Яка щаслива она мусїла бути! Росия то прекрасний край: вправді трохи зимний, так, очивидно, але зате які там славні футра! — І люди там богаті, житє там просто прекрасне: видко лиш величаві палати з многими вежами на пречудних маєтностях, з котрих найменша єсть ще о много більша як цїла наша громада. А зиму проводить ся серед санних прогульок, при котрих послугують селяни, що цілковито піддані властителям більшої посілости, так що добровільно дають себе мучити, як за давних добрих часів, коли ще всяку власть і зверхність шановано!

Панна Досієр слухаючи цілої тої бесїди, глядїла мовчки на свій таріль, між тим як пані Лєкамус при тім оповіданю з великої живости почала аж вимахувати вилками у воздух. Прочі дами притакували їй очевидно і низька комната аж лунала від похвальних гимнів в честь росийских князів і долї ґувернанток на чужині.

прийде скорше до якогось порозуміня і виясненя ситуациї.

Neue fr. Presse доносить з Берлина, що єї кореспондент мав ряд розмов з новими послами до німецкого парляменту. Посли католицкого центрум заявили кореспондентови, що центрум буде й дальше нападати на справу кольоніяльну, а до канцлєра кн. Більова не має довірия і так довго буде з правительством вести війну, доки кн. Більов буде канцлєром. Посли сторонництва народно-лїберального заявили, що не допустять представителя центрум на президента парляменту, а представителї вольнодумних сторонництв заявили ся лише за услівним компромісом зі сторонництвами консервативними. — Парлямент на вчерашнім засїданю вибрав президентом консерватиста ґр. Удона Штольберґа 214 голосами на 383 голосуючих. Першим віцепрезидентом став народно-лїберальний Паше 209 голосами на 382 голосуючих, а другим віцепрезидентом вибрано вольнодумного посла Кемпфа 255 голосами на 379 голосуючих. По довершеню виборів 8 секретарів засїдане закрито і назначено слїдуюче на понедїлок.

Fremdenblatt обговорює вчера культурну дїяльність орґанів установлених для переведеня реформи в Македонії. Часопись підносить, що скоро султан занехав постарати ся з власного почину о поправу відносин, Австро-Угорщина і Росия в р. 1903 вказали нову дорогу, по котрій можна іти, хоч поволи, бо в Туреччині инакше не можна. Мимо того з причини підношених Анґлією все ще деяких сумнївів, спізнило ся трохи підвисшене мит і Македонії грозить дефіцит. Аж коли прийде до того підвисшеня, буде могла фінансова комісия так дїлати, як хоче і як єсть бажанем Европи, а особливо публичної опінії в Анґлії. Гадка повільного заведеня европейских порядків в Македонії при удержаню зверхности султана, показала ся пожиточною запорукою мира і заслугує на переведене.

Після вістий, надходячих з европейскої Росиї, можна уважати певною річию, що на 412 мандатів в европейскій Росиї, з виїмком Королївства польского, перейде 211 опозицийних послів, а можлива річ, що перейде навіть 278 опозиционїстів. Правительство може числити на певно лише на 51 мандатів. Крім того Кавказ, Сибір і середна Азия вибирають 75 послів, а з них лише 15 буде правительственних. Посли з Королївства польского будуть голосувати у всїх справах з опозицією, з виїмком справи вивласненя ґрунтів. Супротив того можна приймити, що опозиция буде числити до 370 голосів, а правительство може числити лише на 150.

— А відтак — додала панна Дїпен поважно — такі річи образують духа і серце.

Пані Ґірто повторила з притиском то, що другі говорили перед тим: „Що до мене, то я все була тої гадки, що женщина повинна побачити трохи сьвіта. Чи пригадуєш собі ще, люба Наталіє, як ти від'їздила? Я була би тоді так радо поїхала... менї давано місце в Константинополи і я була би навіть побачила Босфор... Але мій отець не позволив на то... Мій отець мав такі дивні, старосьвітскі погляди.

Коли остаточно не було вже пiякого сумнїву, що погляди всїх присутних на ту справу годили ся, приступила пані Ленель, кладучи ніж коло вилок, просто до своєї цїли.

— Я знов вже давно говорила до моєї дочки Генриетти, що має тепер вже шіснайцять літ: „Коли тілько скінчиш сїмнайцять лїт, підеш... І тепер, коли бачу, як ти добре і щасливо вернула, моє рішенє ще твердше як було перше, тим більше, що ти чей менї, поможеш, аби єї добре умістити, дати їй добре місце, правда?“

Всї запрошені аж затрясли ся: Таке жаданє було рішучо за вчасне, майже не приличне. Атже панї Досієр треба було бодай полишити трохи часу до відпочинку, заки мало ся єї трудити такими річами.

А пані Лєкамус, котра постановила собі той обід використати в тій цїли, аби устроїти складку на свою захоронку, роздумувала, як би то звести розмову на користнїйшу для себе дорогу, коли наraз наставшу глубоку тишину перебила панна Досієр майже різко.

— Нї, тисяч раз нї! Нікому не буду глядати посади! Нехай нїхто від мене не вимагає, аби я мішала ся в такі річи... Я цїлком не подїляю ваших поглядів, мої честні панї; я думаю, що кому Господь післав щастє, що має дочку, то той повинен держати єї при собі, навіть коли би мусїв подїлитись з нею послїдним кусником хлїба!

Глухий воркіт роздав ся в цїлім кружку; всї аж забули ся з зачудованя. Панї Ленель прикусила уста, так що они стали ще вузші, як звичайно. По видимій борбі, аби укрити своє заклопотанє і заволодїти над собою, промовила змішана:

— Але бо я справдї не розумію тебе. Тут же не розходить ся цїлком о гроші. Іде просто лиш о то, аби дати молодій дївчинї добре виховане: нехай розгляне ся в сьвітї і виучить ся трохи чужих мов. Всї ті панї годять ся в тім зі мною.

Але панна Досієр похитала сумно головою і сказала:

— Менї здаєть ся, що ваші погляди хибні. Я виучила ся богато чужих язиків і бачила сьвіт... Майже по всїх краях вожено мене, насамперед з байдужностию, як звичайно поводять ся зі службою, пізнїйше з прихильностию для бідної тїтки... Я пила із всїх жерел, купала ся у всїх морях. Бачила товариства всїляких кругів, танцювала зі славними артистами і ученими. Але нїколи — нїколи не бачила я правдивої прихильности, такої тихої глубокої любови, що радує душу і розгріває серце... Мене уважали за добру і вірну, але все обі ті честноти використовували. Нїколи нїхто не подумав, що я могла також щось більше відчувати, як лиш готовість до услуг і пожертвованя. Сьвіт цїкавий, правда, може бути... І богато хорошого на нім, що й духа підносить і образує. Але що то всьо значить, коли не жиючи в своїх кругах, чоловік старіє ся і остаточно чує ся так безмежно опущеним...

Панна Досієр була би ще дальше говорила; але у дам по початковім заклопотаню прийшло нагло незвичайне оживленє.

Всї ті приятельки запротестували як найголоснїйше, кричали одна наперед другої, позривали ся з місць і почали вихвалювати свою горячу приязнь.

— Алеж найдорожша Наталіє, що за гадка „опущена“! Як ти лиш можеш щось такого говорити! Абож нас вже нема? Нас, що люблять тебе як сестри? Ми оживимо твій дім; ми станемо тобі за родину! Будемо коло тебе ходити і тебе плекати, нїколи не будеш нї на хвилю сама! Побачиш, яка щаслива будеш!

І всї руки простягнули ся до неї, сухі уста панї бурмістрової витиснули нїжний поцїлуй на єї чолї, а панї Ґірто удало ся навіть пролити кілька крокодилячих сльоз, які скотили ся на єї пустий таріль. Відтак, коли знов трохи втихомирили ся, коли Катерина появила ся з десертом і наповнила хорошо шлїфовані склянки старим вином, роздав ся серед хвилевої тишини солодкавий голос панї Лєкамус, що торжественно відозвала ся:

— Ага, що я мала тобі сказати при тій нагоді, — я в часї твоєї неприсутности заснувала захоронку для молодих дївчат...

Новинки.

Львів, дня 21-го лютого 1907.

— Іменованя. П. Міністер віроісповидань і просьвіти іменував звичайного професора, дра Вяч. Ляску віцепрезесом, а звичайного професора Ром. Дзєслєвского, дальше надзвичайного професора Ів. Боґуцкого і інспектора краєвої дирекциї скарбу Стан. Ґавла членами ц. к. комісиї іспитової для іспиту державного на курсі ґеометрів помірових у Львові. Відтак іменував п. Міністер звичайного професора Вяч. Ляску членом ц. к. комісиї іспитової для II. іспиту державного на видїлї інжинериї в ц. к. полїтехнїчній школї у Львові. — П. Міністер торговлї іменував старшого комісаря почтового Вінкентия Турнелля у Львові інспектором почтовим.

— Справа рампи зелїзничої на ул. Жовківскій буде небавком полагоджена і рампа буде знесена. Міністерство має приняти проект, після котрого улиця Жовківска має бути поведена понад шляхом зелїзницї. Десь від церкви оо. Василиян буде та улиця стояти на аркадах і над зелїзничим шляхом перекинений буде великий луковий міст, а дальше буде улиця, оперта на зелїзних аркадах, опадати чим раз низше і низше, аж осягне позем нинїшної улицї. Весь рух возовий і трамваєвий буде йти горою на аркадах, а по боках останутъ нинїшні хідники для піхотинцїв. Будова аркад має почати ся по затвердженю проекту міністерством і по виготовленю точних плянів.

— Дрібні вісти. Маєтність Старогород в сокальскім повітї набув від п. Рейзлї Мендроховичевої п. Евстахій Сціборр Рильский за 468.000 К. — Візник Стефан Палюх їхав вчера так необережно, що наїхав на робітника Василя Цімку і пхнув его дишлем так сильно, що він перевернув ся і потовк ся тяжко. — Різник Ріттер загубив з воза пів свинї з головою.

— Зима. Нинї для відміни маємо у Львові снїг з дощем — нїби борба зими з весною, але все-таки зима зачинає перемагати. Старий снїг, що правда топить ся і вода заливає улицї Львова, а місцями творить калабанї, котрі обійти навіть нема способу і треба в них лїзти. Погроза львівского маґістрату, що буде остро карати байдужних властителїв камениць, що не прикажуть обчистити тротоарів, не здала ся до нїчого; треба отже чекати терпеливо, аж Господь Бог обсушить улицї нашої столицї.

З инших країв доносять про великі бурі, вихри, заметелї і повени. Минувшої недїлї був у Відни так сильний вихор, що кидав людьми до землї, внаслїдок чого були случаї зломаня ноги або руки і тяжкого потовченя. Вихор той приніс опісля великі маси снїгу, котрі спинили значно рух в містї. З Тиролю і Зальцбурґа наспіли вісти, що в декотрих сторонах тих країв спали величезні осуги снїгові. Коло місцевости Бірґен в Тиролї впав так великий осуг з гори, що засипав значну часть ліса в долинї. Другий осуг засипав знов вісїм шоп з сїном. Коло місцевости Фушер в Зальцбурзї вхопив осуг одну стайню і одну шопу і засипав гостинець на 100 метрів далеко верствою снїгу грубою на 3 метри.

З Берлина, Парижа і Льондону наспіли нинї вісти о страшних бурях. Телеграми з Берлина доносять: В многих місцевостях середної, північно-західної, західної і полудневої Німеччини доносять о заметелях снїгових і бурях, які там лютили ся вчера і позавчера та наробили значної шкоди. Комунікация телеґрафічна, телефонічна і зелїзнична була в многих місцевостях перервана. Богато рік страшенно прибуло.

Подібно звучить і телеґрама з Парижа: З многих сторон доносять о незвичайно сильних бурях. Кілька осіб згинуло. Шкоди дуже значні.

Сильна буря лютила ся також і на мори, як о тім доносить телеґрама з Льондону: З многих місцевостий побережних доносять о неменших катастрофах корабельних в наслїдок оркану. Кілька осіб згинуло. Коло атлянтийского побережа розбив ся француский кружляк „Жан Барт“. Залогу ўратовано, а корабель пішов під воду.

— Небезпечний вломник. Дозорець дому при ул. Шептицких ч. 15 А., Яков Лелїтка, прийшовши вчера в полудне до помешканя п. Рудовского, урядника судового, щоби попрятати в ком-

нати, застав двері від помешканя отверті. Коли увійшов до комнати, побачив там якогось мужчину, убраного в пальто п. Рудовского, а побіч него лежав клунок річий вартости 200 корон. На питане сторожа, що він тут робить, відповів вломник, що п. Рудовский післав его по річи і в тій хвили хотів втікати, але дозорець при помочи льокаторів придержав его і відставив на інспекцию поліциї. Тут показало ся, що то добре знаний і небезпечний вломник Алойсий Штіхбер.

— **Про обманьство,** якого жертвою став ся львівский купець п. Шковрон і управитель его филії в Чернівцях п. Жичиньский, доносять тепер, що невислїджений доси мантій приїхавши до Коломиї, заїхав там до другорядного готелю „Імперіяль“ і вписав ся там до книги гостий яко Леонард Жичиньский, купець з Черновець. Знаючи, що при відбираню гроший з почти буде мусів вилеґітимувати ся, зголосив ся на поліциї і сказав там, що загубив свої документи та казав чимскорше вибубнити особливо коло уряду почтового, що „якийсь пан з готелю „Імперіяль“ згубив свої папери“. Аж тоді пішов на почту і там надав телеґраму по гроші до п. Шковрона, а відтак відшукав ще того листоноса, що розносить телеграфічні пересилки грошеві і просив его, щоби як найборше, скоро лиш надійдуть гроші, приніс їх ему до готелю, бо він загубив не лиш гроші, але й всї свої документи та не може видобути ся з тої Коломиї. Небавком надійшли гроші і слуга почтовий приніс їх. Здає ся, що коли прийшло ся рецепіс підписати а мантій не міг виказати ся ніякими документами, властитель готелю за него заручив і длятого готова почта пошукувати своєї шкоди на властителю готелю.

— **Величезне обманьство.** З Льондону доносять: Межи торговельниками вина і горівок наробило не малого заворушеня відкрите величезного спроневіреня митового, бо то виходило вже від довшого часу на шкоду многих честних фірм. Одна фабрика горівок притягнула була до себе значну часть торговлї, бо продавала товар по значно низшій ціні, як та, яку установляли другі фірми з причини мита. Пошкодовані фірми старали ся всякими способами дійти того, як може згадана фабрика продавати дешевше; они повідомили о тім і власти митові і так спільними силами удало ся остаточно викрити обманьство. Показало ся, що згадана фабрика не заплатила 250.000 фунтів штерлїнґів (шість мілїонів корон) мита за спроваджувану горівку. Фабрика тота мала після припису два склади: один на оплачену а другий на неоплачену горівку. Щоби же не платити мита за часть спровадженої горівки, пустила фабрика потайком руру зі складу з неоплаченою горівкою до складу з оплаченою. Так викрадену горівку спускано до бочок і фляшок та висилано до міста з оплаченою горівкою. Власти митові, відкривши горівочні проводи, знищили їх і наложили на фабрику 65.000 фунтів штерлїнґів (півтора мілїона корон) кари. Але пошкодовані фірми не хотять тим вдоволити ся; они настають на то, щоби згадану фірму поставити перед суд за обманьство.

Телеґрами.

Відень 21 лютого. Wiener Ztg. оголошує закон в справі покритя припадаючого на королївства і краї репрезентовані в Раді державній пайки в кредиті 216 мілїонів К призначеним на покрите надзвичайних видатків на войско і маринарку.

Одеса 21 лютого. Послом до Думи вибраний кандидат партиї кадетів, Перґамент, жид, 44 голосами против социяльного демократа Малантовича, котрий одержав 33 голосів.

Одеса 21 лютого. Два моряки убили вчера вечером капітана корабля Золотарева за то, що він велів арештувати страйкуючих товаришів.

Одеса 21 лютого. На тутешній збіжевій біржи не було вчера зовсїм оборотів. Експортери і торговельники збіжа зовсїм не прибули на біржу.

Одеса 21 лютого. (П. А.) Ґен.-ґубернатор огосoсив розпоряджене, в котрім сказано, що виновники збройних нападів на жителїв суть по більшій части молоді люди низше 20 року житя. По арештованю признали ся они, що належать до союза „істінно русскіх людей“; 18 арештованих засуджено на вязницю, 3 на видалене. Ґубернатор повідомив управу союза „істінно русскіх людей“, що коли би подібні події мали повторити ся, то він возьме ся до надзвичайних средств против сеї партиї.

Париж 21 лютого. Славнозвістний хемік Моассон, котрий недавно тому одержав нагороду Нобля за 1906 р. номер вчера в наслїдок операциї, котрій мусів піддати ся.

Петербург 21 лютого. (П. А.) До вчера 10 год. вечером звістний був вислїд виборів до Думи з 56 ґуберний і 15 міст з власною управою. Вибрано 36 монархістів, 27 умірних (в тім 17 жовтняків), 168 з лївиці (в тім 47 кадетів, 31 социялїстів і 43 народовців).

Севастополь 21 лютого. В середмістю кинено вчера бомбу на помічника команданта полїциї. Помічник ранений на смерть. Вибух зранив кількох прохожих. Виновник втік.

Петербург 21 лютого. (П. А.) Синод відкинув відклик сьвященика Петрова против рішеня его власти церковної в Петербурзї, силою котрого замкнено Петрова на 3 місяці вязниці в монастири. Синод розпорядив, щоби Петров розпочав сейчас відсиджувати кару. (Як звістно, о. Петров вибраний послом до Думи з Петербурга. — *Ред.*)

Одеса 21 лютого. О тутешних розрухах подають часописи слїдуючі подрібности: З причини насильств, яких допускав ся „союз істінно русскіх людей“ а супротив котрих начальник міста був зовсїм безсильний, крім університету замкнено богато шкіл середних. Замкнено банки а банкіри перестали ходити на біржу. В протягу 4 минувших днїв убито або покалїчено пожами около 250 осіб. Крім склепів розбито 3 реставрациї. Члени союза „істінно русскіх людей“ з револьверами в руках об'їздшали в дорожках місто і стріляли до домів. Житє в місті завмерло. Ґазети пишуть, що повторили ся сцени з торічного погрому в жовтни. Консулї, котрі прийшли до переконаня, що власти не зарядили зовсїм средств охорони, звернули ся до своїх правительств о інтервенцию в цїли охорони заграничних підданих.

Курс львівский.

Дня 20-го лютого 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	583·—	593·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	115·—	140·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	577·—	582·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·50	102·20
4% листи застав. Банку краєв. .	98·80	98·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	98·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	97·80	98·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·30	100·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·70	101·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·20	97·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	98·—	98·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	95·50	96·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	88·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	46·75	48·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	28·25	30·26
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	56·—	60·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·50	24·50
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·26	11·42
Рубель паперовий	2·49	2·52
100 марок нїмецких	117·40	118·—
Доляр америкаьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телєфона ч. 527).